

SƏYYAD VƏ SƏADƏT

USTADNAMƏ

Könül, talib olub uyma şeytana,
Fitnə təməşəsi şər olacaqdır.
Bu dünya bir bağıdır, bağbanı iblis,
Alması, heyvası nar olacaqdır.

Alma haq meyvəsidir, tami şirindir,
Heyva rübalıdır, qandır, irindir.
Nar səcir malıdır həddi dərinidir,
Dənəsi cəsətdə nar olacaqdır.

Gözəllər təşbehdir dağın gülünə,
Müştaq olma şirin ləhcə dilinə.
Həvəslənib siqal vermə dilinə,
Məhşərdə yerin çox dar olacaqdır.

Əməl bir parçadır, mələklər bir dərzi,
Dərk elə doğrunu, sünnəti, fərzi.
Nəkrayıl hirslənib vuranda gülü,
O rövşan gözlərin tor olacaqdır.

Aldanma cifayə, uyma fənaya,
Güvənmə dövlətə simin-tilaya.
Bir gün köçəcəksən dari-uğbaya,
Simu zərdən əlin car olacaqdır.

Niftədən boş olan siratdan keçər,
Müxənnəs püşkiri olmazdır biçər.
Səxavət əhlini mələklər seçər,

Kövsəri rizvanda yer olacaqdır.

Hüseyn zəkat imani yazında,
Şərm ilə sal yada fəhmin azanda.
Gün hərarət edib, yer də qızanda,
Şahlar şahı şəfalar olacaqdır.

II

Könül, bais olma yara yoldaşa,
Cəhd et yıxılanın əlindən bez qaç.
Güvənmə böyligə, uyma şöhrətə,
Axır bir gün sənə çəkərlər hesab.

Ay ilə gün gərmiş edər, ötüşər,
İki sevgi peyman ilə bitişər.
Ruzi müqərrərdir gələr yetişər,
Hazarat yolunda olma sən kabab.

İbrahim elmində nabeləd olma,
Qaynayıban peymantək sən dolma.
Dünyaya qul olub, saralıb solma,
Çərxin gərmişinə eləmərsən tab.

Gəl könül, gəl uyma bu dünyaya,
Halaldan özünə kəsb elə maya.
Zülümkar, haramxor yetişməz boya,
Dosta xain baxan kor olacaqdır.

Ələsgər, bilmədin dünya sirtin,
Qaranlığa işıq, acıya şirin.
O zaman harayla mərdlərin pirin,
Çətin gündə sənə yar olacaqdır.

Heyrətdə Hidayət adlı bir kişi vardı. Xoca Hidayətin Nidayət adlı bir qardaşı var idi. Gördü bir aşiq belə söz oxuyur:

Əzizinəm el ayağı,
Çəməndir el ayağı.
El görməz, oba görməz,
İt yesin elə yağı.

Xoca Nidayət evə gəlib dedi:

– Qardaş, bazarda bir aşiq bayatı oxudu, sözlər məni tutdu. Sən öləndən sonra varıma sahib olan, yurduma yiyələnən bir oğlun yoxdur. Mal-əmlakından yoxsul, fağır-füqəraya payla, bəlkə evlədin oldu.

Hidayət fağır-füqəraya çoxlu ehsan payladı, xeyli keçdi, Hidayətin bir oğlu oldu, adını Səyyad qoydu. Bir gün Xoca Hidayət sevdəgərliyə gedəsi oldu, evinə gəldi, arvadına dedi:

– Mən sevdəgərliyə gedirəm, qayıdanda Səyyadı bir sənət ucuna qoy.

Hidayət kişi 9 ilin müqabilinə sevdəgərliyə gətirdi. Səyyad yavaş-yavaş böyüyüb 6 yaşa çatdı, anası onu molla yanına qoydu. Molla Səyyada çərəkədən dərs verirdi. Bir gün molla evinə getmişdi. Gəldi gördü ki, Səyyad “Əmma”surəsini əzbər deyir. Molla hirsələnib beş qardaşı Səyyadın ağzına bir şillə vurdu, dedi:

– Mən haradan dərs verirəm, oradan oxu. Molla olub mənim cərgəmə şərik çıxacaqsan. Yeri get evinizə.

Səyyad ağlaya-ağlaya evlərinə gəldi, əhvalatı anasına söylədi. Anası Səyyadı bu dəfə dəmirçiyə şagird verdi. Səyyad az vaxta dəmirçiliyi öyrənib başladı ovraq-çəkiş qayıрмаğa.

Dəmirçi dedi:

– Sən usta idin, mənim yanına nə üçün gəldin.

Ona şərikin çıxacağına duyub dəmirçi də onu qovdu. Səyyad gəlib əhvalatı anasına danışdı. Anası Səyyadı bu dəfə sərrac yanına qoydu. Səyyad az vaxta sərraclığı öyrəndi. Sərrac şah üçün bir yəhər qayırmışdı. Heç yerdə o yəhərdən yox idi. Səyyad sərracın gözündən oğurlanıb o yəhərdən bir neçəsini qayırdı. Sərrac bunu görüb dedi:

– Sən usta idin, mənim yanına niyə gəldin?

Ona şərikin çıxacağından qorxub Səyyadı qovdu. Səyyad oradan bir bağın yanına gəldi. Səyyad məlul idi, başını atıb yatdı. Yuxuda Girdimanlı Fərrux Mirzənin qızını görüb ona aşıq oldu. Qalxdı anasının yanına gəldi. Anası oğlanı qəmli gördü.

– Ay bala, niyə qəmginsən dərdin nədir, mənə söylə, bəlkə əlac eyləyəm.

Görək nə dedi:

(Kərəmi)

Yatmış idim bağı qəflət içində,
Bələli başıma sevda göründü.
Ərənlər sərvəri bir nəzər saldı,
Saqinin dəstində badə göründü.

Əbcəd hesabla gətirdi badə,
İskəndər atıldı götürdü badə.
Şəhadət barmağın yetirdi badə,
Gözümə bir mələkzadə göründü.

Nəqafil qarşıma gəldi bir sada,
Ərənlər dəstində verildi badə.
Leylini Məcnuna, Şirini Fərhada,

Sədətə Səyyada puta göründü.

Səyyad sevgilisi Sədətə dalınca getməli oldu. Anası onun getməsinə razı olmadı. Aldı Səyyad görək nə dedi:

Başına döndüyüm gülüzlü ana,
Ağlama, sızlama, qoy məni gedim.
Südünü əmmişəm mən qoşa-qoşa,
Ağlama, sızlama, qoy məni gedim.

Ana

Başına döndüyüm gül üzlü oğul,
Ağlaram, sızlaram, qoymaram səni.
Sənmə yedirtmişəm qənd ilə noğul,
Ağlaram, sızlaram, qoymaram səni.

Səyyad

Anadan olanda mən qoçaq oldum,
Mollanın gözünə bir bir bıçaq oldum.
Sərrac dükənindən mən qaçaq oldum,
Ağlama, sızlama, qoy məni gedim.

Ana

Gecə-gündüz yola baxıb ağlaram,
Al geyməyəm, başa qara bağlaram.
Oğul deyər mən sinəmi dağlaram,
Ağlaram, sızlaram, qoymaram səni.

Səyyad

Səhər-səhər doğan dan ulduzdur,
Atanın-ananın xoş avazıdır.
Səyyad deyər Fərrux Mirzə qızıdır,

Ağlama, sızlama, qoy məni gedim.

Ana

Nərgiz bilir gözəllərin xasıdır,
Əynimə geydiyim qəm libasıdır.
İndi mən tutduğum qəm libasıdır,
Ağlaram, sızlaram, qoymaram səni.

Səyyada anası çox ahu-zar elədi, onu uzaq səfərə
qoymaq istəmədi. Aldı Səyyad görək nə dedi:

(Asta şəşəngi)

Başına döndüyüm, qurban olduğum,
Bizimkini molla belə yazıbdır.
Araqçın altında bir dəstə kəkil,
Ucu tər cıqqalı telə yazıbdır.

Varat gecəsində gördüyüm dutlar,
Pirimdən istədim məni baxışlar.
Dəryada mahılar, havada quşlar,
Alagöz ceyranı çölə yazıblar.

Sirrimi vermərəm hər yetən yada,
Mənim dərdim olub həddən ziyada.
Ağamın əlindən içmişəm badə,
Sədəti Səyyada mövla yazıbdır.

Səyyad anası ilə halallaşmış ayrıldı, Girdimana tərəf
yola düşdü. Az getdi, çox getdi, bir çobana rast gəldi.
Çoban onun hara getməsini soruşdu. Görək Səyyad nə dedi:

(Ağır Ordubadi)

Başına döndüyüm ay çoban qardaş,
Bir sona salıbıdır, çöllərə məni.
Ağlaram, gözümdən tökərəm qan, yaş,
Bir sona salıbıdır çöllərə məni.

Şirindir söhbəti, şirindir sazı,
Şirindir kəlməsi, xoşdur avazı.
Adı Sədət, Fərruz Mirzənin qızı,
Bir sona salıbıdır çöllərə məni.

Ay qabaq üstünə siyah tel düzər,
Qaş oynadıb ala gözlərin süzər.
Səyyada Sədəti pütə yazıbıdır,
Bir sona salıbıdır çöllərə məni.

Səyyad çobandan Girdimanın yolunu xəbər aldı.
Çoban yolu ona nişan verdi. Səyyad yoluna davam etdi. Bir
neçə gündən sonra gəlib Girdimana çatdı. Orada axtarib
sevgilisini tapdı, yanına gəldi.

Sədət dedi:

– Oğlan, haradan gəlib hara gedirsən?

Səyyad görək nə dedi:

Fələgin əqmindən, çərxin əlindən,
Dönübdür rüzgarım, amana gəldim.
Şükür haqqa, gördüm yar camalını,
Elə bildium dinə, imana gəldim.

Səyyad deyər, budur yarın durağı,
Əyninə geyinib əlvan sayağı.

Ölkədən-ölkəyə Sədət sorağı,
Heyrətdən eşidib Girmana gəldim.

Sədətənin başında qızlar əyləşmişdi. Qızlar dedilər:
– Aşığı, sənənin sevgilin kimdir, adı nədir, biz onu sənə
nişan verək.

Aldı Səyyad

Başına döndüyüm ay duran qızlar,
Adı Sədət o gözəli sevmişəm.
Nazlı yarı gördüm sümüyüm sızlar,
Adı Sədət, o gözəli sevmişəm.

Geymək üçün yaşılı var, alı var,
Əmmək üçün ləblərinin balı var.
Ağ üzündə bir cüt qara xalı var,
Adı Sədət, o gözəli sevmişəm.

Seyraqubun məclisindən qaçarlar,
Şövq artanda ağıl başdan saçılar.
Səyyad deyər, yazda güllər açılar,
Adı Sədət, o gözəli sevmişəm.

Səyyad Sədətəni tapdığı üçün sevmişdi. Sədət on dörd
günlük ay kimi yasəmən züflərinin bir parasını ağ sinəsinin
üstünə basıb aldı görək nə dedi:

Başına döndüyüm oturan qızlar,
Mənim sevdicəym oğlan bu imiş.
Heç gəlmir eynimə sultanlar, xanlar,
Mənim sevdicəyim oğlan bu imiş.

Duman qalxdı, çən bürüdü gədigi,
Zəhər olsun müxənnətin yedigi.
Doğru imiş ərənlərin dedigi,
Mənim sevdicəyim oğlan bu imiş.

Könül müştəq olub gözəl qaşına,
Şirin canım saldı eşq atəşinə.
Sədət deyər durum dönüm başına,
Mənim sevdicəyim oğlan bu imiş.

Qızlar dedi:

– Aşiq, bizi tərif elə.

Aldı Səyyad görək qızların xatirinə necə cavab verdi.

Yığılıb bir bölük sonalar qızlar,
Geyinib gəlibdir tərtəzə qızlar.
Kimi al örtübdür, kimi qırmızı,
Kimisi bənzəyir ağ qaza qızlar.

Cilvəli tərhanım, gir dondan dona,
Qoymaram üstünə bir qubar qona.
Kimisi yaşılbaş, kimisi sona,
Kimisi bənzəyir şahbaza qızlar.

Mövlanın əlindən içmişəm badə,
Çağıraram gəlib yetişsin dada.
Səyyad ilə Sədət çatsın murada,
Qoy sizinki qalsın bu yazı qızlar.

Sədət sözün mətnisini, mənasını dəyişdi ki, birdən qızlar gedib atama xəbər verər.

Görək Sədət götürüb nə dedi. Biz də ərz edək camaatın qulluğuna.

Qızlar, gəlin çıxmaq seyri gülşana,
Sazınan, sözünən, əldə tarınan.
Bülbül güldən ötrü ötüşsün bağa,
Nə lazımdır zövq edəsən xarınan.

Bağban olan gedər bara yalvarar,
Yoxsul olan gedər vara yalvarar,
Yarı olan gedər yara yalvarar,
Qoy yara yalvarım düz ilqarınan.

Bülbül olan gedib gəzib gəzər bağlarda,
Ahu olan gedər gəzər dağlarda,
Sədətlə Səyyad ağ otaqlarda,
Danışsın, söyləsin xoş gövqazınan.

Sədətin bacılığı Səmirə qızların içində idi. Dedi:
– Aşırıq, Sədətin gözəldir, yoxsa mən gözələm.
Bu hala Səyyad götürüb necə dedi:

Gözəllərdən sən əlasan,
Səlmi səndə, səlmi səndə.
Mənim başıma bəlasan,
Səlmi səndə, səlmi səndə.

Səlmi boyun əhmərdimi,
SİNƏN ŞƏMSİ QƏMƏRDİMİ.
Gəl sən artırma dərdimi,
Səlmi səndə, səlmi səndə.

Şah buyurmaz belə fərman,
Olmaz bu dərdimə dərman.
Səyyad da Sədətə qurban,
Səlmi səndə, səlmi səndə.

Qızlar evlərinə dağıldılar. Sədət də Səyyadı öz imarətinə apardı, söhbətə başladılar. O tərəfdən Səlmi Səyyadın gəlməsi-ni Fərrux Mirzəyə xəbər verdi. Fərrux Mirzə iki cəllad göndə-rib Səyyadı hüzuruna gətirdi, onun kim olmasını nə məqsədə gəlməsini soruşdu.

Səyyad dedi:

Fələyin əlindən şikayətim var,
Axır saldı yaman azara məni.
Müxənnəs dilindən, çuğul şərindən,
Elə gətirdilər üzara məni.

Atadan, anadan mən yetim qaldım,
Mərdlik mərtəbəsin əlimdən saldım.
Qiymətə getmədim, pis qiymət aldım,
Sərraflar, götürün bazara məni.

Tanımadım sultanımı, xanımı,
Yar yolunda fəda qıldım canımı.
Buyursan cəlladlar tökər qanımı,
Sədətsiz qoymayın məzara məni.

Fərrux Mirzə Səyyadı zindana saldırdı. Səyyad bir neçə gün zindəndə qaldı. Səyyad haqq aşığı olduğundan camaat Fərrux Mirzəyə minnət elədilər. Dedilər aşiqi zindandan aç burax, sevgilisini də ver özünə.

Fərrux Mirzə dedi:

– Mən razıyam, ancaq mənim İsfahanda Cəmşid şah adlı qardaşım var. Gərək gedib ondan icazə alağ.

Səyyad Sədətın yanına gəlib əhvalatı ona danışdı. Sədət görək nə dedi:

Oğlan, məndən ayrılırsan,
İllər ilə mən ağlaram.
Ağ üstdən qara bağlarsan,
Tellər ilə mən ağlaram.

Ala gözlü Sədət xanım,
Sən ağlama, mən ağlaram.
Sənə qurban şirin canım,
Sən ağlama, mən ağlaram.

Ahular gəzir dağlarda,
Tilşələr yanır yağlarda.
Bülbüllər ötür bağlarda,
Güllər ilə mən ağlaram.

Bülbül kimi güldən oldum,
Şanə kimi teldən oldum.
Mən gülüstan eldən oldum,
Sən ağlama, mən ağlaram.

Sədət ağlar yana-yana,
Yandı bağrım döndü qana.
Sən gedərsən İsfahana,
İllər ilə mən ağlaram.

Səyyad da dərđini bilməz,
Axan göz yaşını silməz.

Bu yollara gedən gəlməz,
Sən ağlama, mən ağlaram.

Sədət əmisi Cəmşid şaha namə yazdı, Səyyadla halallaşmış ayrıldı. Səyyad naməni götürüb yola düşdü, hər yerdən keçib gəldi İsfahana çatdı. Naməni Cəmşid şaha verdi.

Cəmşid şah dedi:

– Oğul, muradın, mətləbin nədir, söylə mənə əlac edim.

Səyyad dedi:

Başına döndüyüm ədalət şahım,
Şahım, mətləbimi düzəsən gərək.
Sahibim, sərtacım, ey qibləgahım,
Şahım, mətləbimi düzəsən gərək.

İncimədim ləhcəsindən, dilindən,
Baş açmadım seyraqıbın felindən.
İndi gəldim mən Girmanın elindən,
Şahım, mətləbimi düzəsən gərək.

Şirindir söhbəti, şirindir sözü,
Şirindir şivəsi, şirindir nazı.
Adı Sədət, Fərrux Mirzənin qızı,
Şahım, mətləbimi düzəsən gərək.

Cəmşid şah Səyyadın haqq aşığı olduğunu bilib qardaşına belə bir namə yazdı.

Başına döndüyüm gül üzlü qardaş,
Gərək sən düzəsən işin Səyyadın.
Oxudum naməni, mən xoşal oldum,
Gərək sən düzəsən işin Səyyadın.

Əyər sevgi olsa bir-birin tapar,
Bir könlü sən yansan, haqq onu yanar.
Sədəti verməsən qiyamət qopar,
Gərək sən düzəsən işin Səyyadın.

Qardaş gərək qardaş sözün eşüdə,
Gözüm yaşı gül üzümü üşüdə.
Bir qızıdır baxışla şah Cəmşidə,
Gərək sən düzəsən işin Səyyadın.

Səyyad Cəmşid şahın naməsini alıb yola düşdü. Səyyad xırmana tərəf gəlməkdə olsun, al soraq İsmayıl xanın oğlu Mahmud xandan. Çatan kimi elçi göndərdi, Fərrux Mirzədən Sədəti istədi. Fərrux Mirzə qızı ona verdi. Toy başlandı, qızın köçmək vaxtı gəldi. Sədətin Banı adlı bir qaravaşı var idi. Sədət onu çağıraraq dedi:

Banı, Sayad gəls şəhri Girmana,
Söylə Səyyadıma, qaldı naşıya.
Görüm ürcah olsun yaman-yamana,
Söylə Səyyadıma, qaldı naşıya.

Gəlin atlandı Mahmudun atının belinə mindi. Qalxanı oynatdı, atlarla cıdırı çıxdı. Mahmud xanın atı xoflu idi, qaçdığı yerdə birdən hürkdü, Mahmud xanı qaldıraraq yerə vurdu. Mahmud xan öldü. Elin adətinə görə gəlini geri qaytarmadılar. Qara geyinib geri qayıtdılar. Dedilər, ilqanir atasının evində yaşlı qalar. İsmayıl xanın evinə çatdılar. İsmayıl xan oğluna yas saxladı. Bunlar burda qalsın, sizə Səyyaddan xəbər verim. Səyyad gəldi Girmana çıxdı. Gördü Sədət yoxdur. Aldı görək nə dedi:

Bundan belə qan ağılaram,
Görünməz Sədət, görünməz.
Sinəmi çarpaz dağlaram,
Görünməz Sədət, görünməz.

Hanı yarın oylaqları,
Şəkər kimi dodaqları.
Viran qalib otağları,
Görünməz Sədət, görünməz.

Banı qarı bağlamısan,
Səyyad bağrım dağlamısan.
Qoca bağban ağlamısan,
Görünməz Sədət, görünməz.

Səyyad Sədətin İsmayıl xanın evinə ayrıldığını bilib onun dalınca yola düşdü. Getdi İsmayıl xanın evinə çatdı. Deyirlər Səyyadın atası Xoca Hidayət də ora södəgarlığa getmişdi. O da İsmayıl xanın evində idi. Onlarda xeyli adam var idi. Dedilər aşıq hardan gəlib hara gedir, şil kimnəndi. Aldı Səyyad:

Baxdım qəm bəhrinə, güzar eylədim,
Mən qərq oldum çərxi-fələk qəhrinə.
Eşqin piyaləsin verdilər içdim,
Ağzıma tam verdi acı zəhrimər.

Bir ah çəkdim, köksüm üstədən ötürdüm,
Göz yaşımından səccarələr bitirdim.
Bir bağı bəslədim, bəhrin yetirdim,
Heç gülün dərmədim, gülün şəhrində.

Aşıqlıq Səyyada gəldi nəhayət,
Leyli-Məcnun dərdi məndə hekayət.
Bilməm dərdim kimə edim şikayət,
Əslim xoca gedir Heyrət şəhrində.

Xoca Hidayət Heyrət adını eşidib dedi:

– Oğul, sən Heyrəti hardan tanıyırsan? Onu nə vaxt görmüsən. Aldı Səyyad:

Ay həzarat, gəlin sizə söyləyim,
Bala bülbül gileylidir xarıdan.
Nalə eylər taki sübh açılınca,
Dönməz ölənədək öz ilqarından.

Bəyaz əllər, ağ biləklər, bazular,
Oxuyan alimlər yaxşı yazıllar.
Əl götürüb duva qılsın qazılar,
Hax sizi saxlasın çuğul şəhrindən.

Qərrib igid, sənin arxan vətəndir,
Əcəl gəlib göz önündən at əndir.
Bir qızını iki ərə satandır,
Heç utanmır namusundan, arından.

Tifilkən vətəndən olmuşam kənar,
Mən gələli anam günləri sanar.
Bir ah çəksəm Kür quruyar, sal yanar,
Səyyadla Sədətə ahu-zarından.

Hidayət dedi:

– Oğul, sən sən deyirsən vətəndən tifil ikən qırağa düş-düm. Sən indiyə qədər nə edirdin? Haraya getmişdin vətəndən irəğa düşdün?

Aldı görək Səyyad nə dedi:

Əyləşən ağalar, duran qazılar,
Eşq əlindən qərb sevdaya düşdüm.
Leylidən, Məcnundan, Şirin, Fərhaddan,
Qutarmaz dərdlərə, qovğaya düşdüm.

Tifilkən vətənimdən atıldım,
Ayaqyalın at döşünə qatıldım.
Bir naisaf xocakıya satıldım,
Cnımdan da bezdim, cəzaya gəldim.

İsfahandan çıxdım bahr fəslində,
Kamil ovçu görər ovun dəstində.
Zimistan qəhrində əngəl üstündə,
Şiraz istisində mən yaya düşdüm.

Sevmədim şöhrəti, şövkəti, şanı,
Yar yolunda qurban dedim bu canı.
Yusif Züleyxanı, Vərqa Gülşanı,
Onlardan da yaman cəfaya düşdüm.

Yar sağ olsun ulusunda, elində,
Şəkər vardır dəhanında, dilində.
Mən Səyyadam, Səadətın yolunda,
Tükənməz qovğaya, bəlaya düşdüm.

Xoca Hidayət dedi:

– Oğlum, görünür, sənin başın bəlalar çəkib. Söylə görüm nə istəyirsən, kimi sevirсэн? Qorxma, söylə. Səni mura-dına yetirim.

Səyyad görək nə dedi:

Qədir mövləm, budur səndən diləyim,
Əvvəldən artıbdır günüm ola.
Babamın diləyi mənle başlana,
İncidən, sədəfdən bir donum ola.

İsfahandan gələn qızıl almalar,
Yaxşı olar dost gedib kəlmələr.
İpək dəstərxanlar, qızıl bölmələr,
Aralıqdan qalxmaz bir günüm ola.

Yüklənə barxana çəkə bir çatır,
Qabağında bədo o qəflə qətar.
İpəkdən tənabı bir ətlaz çadır,
Bu yurddan, o yurddan göz qoyanım ola.

Yüz birin atlana, yüz birin düşə,
Qırx-əlli öyəcim çəkilə şişə.
Ağır dağı kimi tülətli bişə,
Axan Araz kimi bir selim ola.

Əslimi xəbər alsan Heyrətdir, Heyrət,
Atam Hidayətdir, əmim Nidayət.
Anam Nərgiz xanım, öz adım Səyyad,
Sədətə yetişən bir günüm ola.

Xoca Hidayət öz oğlunu tanıdı, qucaqlayıb üzündən, gözündən öpdü. Xoca Hidayət Sədətə Səyyada almaq üçün Fərrux Mirzənin yanına elçi göndərdi.

Fərrux Mirzə dedi:

– İsmayıl xan razı olsa verərəm.

Xoca Hidayət əhvalatı İsmayıl xana söylədi. İsmayıl xan dedi:

– Qız Səyyadındı, getsə verərəm.

Sədətənin yanına adam getdi, dedi:

– Səni Səyyada verirlər, gedərsənmi?

Aldı Sədət:

Başına döndüyüm, ay Xoca əmi,
Söylə, atam versin Səyyada məni.
Neylərəm kecava, gümüş rəxtini,
Söylə, atam versin Səyyada məni.

İstədim özümü dəryaya atam,
Qumuna qərq olam, lilinə batam.
Bir insafa gəlməz nainsaf atam,
Söylə, atam versin Səyyada məni.

Səyyadla Sədətə verildi badə,
Seyraqubun dərdi oldu ziyada.
Sədət dedi: çəkin bir halalзадə,
Söylə, atam versin Səyyada məni.

Xoca Hidayət, Səyyad, Sədət hərəsi bir ata minib Heyrətə tərəf yola düşdülər. Bir vaxtdan sonra gəlib Heyrətə çıxdılar. Məclis qurub toy vurdular. Sədət Səyyada verildi. 40 gün, qırx gecə toy vuruldu. Allah toyumuzu mübarək etsin.